

دىدگاه

شماره: 625 تاریخ: ۱۳۹۳/۰۳/۱۸

موضوع: قطع دست دلالان در بورس

تهیه و تنظیم: **محمدرضا رفعتی**

توضيح اجمالي:

بسیاری از واحدهای تولیدی از اینکه باید مواد اولیه مورد نیاز خود نظیر محصولات پتروشیمی را از دلالان و به قیمت های بالاتر خریداری کنند، شکایت دارند. این امر باعث افزایش هزینه تولید و کاهش رقابت پذیری تولیدات کشور در بازارهای داخلی و خارجی می گردد و در مقابل، عده ای سودجو و دلال سود بزرگی به دست می اورند. بورس کالا که می باید تامین کننده نیاز واقعی تولید کنندگان باشد به جولانگاه دلالان تبدیل می شود. آیا نمی توان از این امر جلوگیری نمود؟

نكات كليدي:

به نظر می رسد حل این مشکل چندان غیرممکن نباشد. به عنوان نمونه، اگر:

- ۱) تنها متقاضیان واقعی (تولید کنندگان) که دارای مجوز بهره برداری معتبر هستند و ظرفیت تولید آنها نیز مشخص است، اجازه حضور به عنوان خریدار، داشته باشند؛
 - ۲) ظرفیت تولید تعیین کننده سقف خرید هر واحد در سال باشد؛
 - ۳) خریداران بتوانند به میزان نیاز خود از میزان عرضه شده، که ممکن است به مراتب بیشتر از نیاز آنها باشد، درخواست خرید بنمایند؛
- ۴) بازار آتی این محصولات نیز فعال شود و تقاضای آتی نیز امکان اجابت پیدا کنند تا هم مشکل نقدینگی تولید کننده کاهش یابد و هم متقاض ی بتواند با خرید تدریجی از خواب سرمایه خود جلوگیری کند؛

از این مشکل تا حدود زیادی کاسته خواهد شد.

بدیهی است راه کارهای دیگری نظیر تعیین سهمیه برای واحدهای تولیدی و ارجاع آن به کارخانجات تولید کننده مواد اولیه آنها جهت فروش محصولات به قیمت روز در بورس نیز قابل اعمال خواهد بود.

راه دیگر تعیین سقفی برای خرید، نظیر ۵ درصد عرضه در هر روز، توسط یک خریدار است، مگر آن که خریدار دیگری وجود نداشته باشد.

گرچه برای حضور معامله گرها و سفته بازان در بورس کالا و اوراق بهادار مزایایی برشمرده شده است، لکن این امر برای ایران که بازارهای پولی و ارزی آن با عدم تعادلهای جدی رو به رو میباشد، چندان قابل توصیه نیست.

تائيد رئيس موسسه:

تأیید رئیس گروه مشاوران: